

[Brusvang.]

ting sige noget om. Når vi så spurgte: er det 50 eller er det 1.700, så fik vi at vide, at det nu nok snarere var 50, end det var 1.700.

Der har i den sidste måneds tid i øvrigt — jeg vender nu tilbage til selve septemberforliget og disse forhandlinger — været en række konfrontationer imellem venstre og socialdemokratiet, som vi har været vidne til med stor beklagelse. Der er ingen grund til at klandre det ene parti mere end det andet, for jeg kan nævne eksempler både for venstre og for socialdemokratiet, hvor man har taget sager frem og enten gennemført dem eller villet gennemføre dem, hvor man faktisk vidste, at der var ting i det, som vi skulle til at forhandle om, og hvor man provokerede den anden part. Jeg må indrømme, at disse konfrontationer, som jeg ofte har følt har været ret så bevidste, selvfølgelig spør vi om det dårlige resultat af de forhandlinger, vi nu går ind i. Det lover ikke godt.

Jeg kan ikke se rettere, end at som stemningen er i øjeblikket, ja, så er det meget sandsynligt med et valg i september. Det er ikke noget, som centrum-demokraterne ønsker; det er heller ikke noget, vi særlig frygter. Vi har absolut en god vilje til med vore beskedne 4 mandater at søge at få noget ud af dette septemberforlig. Vi har heller ikke noget imod, som det er sket i enkelte tilfælde — f. eks. da vi havde problematikken om beskatningen af landbrugsjord, noget, som vi principielt ligesom venstre gerne ville have fjernet — at sige: her laver vi ambulancetjeneste, her vil vi ikke lade det komme til den store konfrontation. Men der er til gengæld en række andre situationer, hvor man må sige, at vi simpelt hen må lade konfrontationen løbe videre; det kan vi ikke hindre alligevel.

Der er ikke noget at råbe hurra for i den økonomiske og i den politiske situation. Der er megen usikkerhed. Jeg er imidlertid også af den opfattelse, at selv om der er disse økonomiske problemer og politiske problemer, så er Danmark et rigt land, og det er rigt nok til at kunne overleve også denne situation. Men det beklagelige er altså, hvis man virkelig lader problemerne vokse sig så tårnhøje, at det er disse problemer, der tvinger partierne sammen; at man ikke løser dem på et tidspunkt, hvor problemerne som nu dog er forholdsvis overskuelige.

Wilhelm (VS):

Trods beslutningen om en septembersamling med nye vederstyggeligheder i udsigt, milliardafgifter på almindeligt forbrug, såkaldt omkostningspolitiske løsninger, vedtagelse af a-kraftens indførelse m. v., må det vel alligevel være på sin plads at gøre en slags status allerede nu.

Hvad er det, folketinget har beskæftiget sig med i det forløbne år? Hvad er det, regeringen og flertallet herinde har fundet det væsentligt at beskæftige sig med i en situation, hvor krisens vedvarende karakter er blevet åbenbar for alle, hvor arbejdsløsheden har vist sig mere hårdnakket, end de troede for et år, ja blot for et halvt år siden, hvor titusinder af unge losses ud af uddannelsessystemet uden beskæftigelsesmuligheder, hvor lønarbejdernes overenskomstmæssige vilkår er truet af skruerækkeri og piratvirksomhed? Hvad er det for en samfundsudvikling, disse partier har lagt op til med deres forslag og initiativer, og hvordan forholder de sig til en situation, hvor der er sat de alvorligste spørgsmålstejn ved den blinde vækst, ved fortsat uhemmet ressourceforbrug, ved de hidtidige værdinormer og dette samfundssystemets mekanismer i det hele taget?

Der har været adskillige lejligheder i årets løb til at diskutere de sider af spørgsmålet, som mere direkte har med økonomien at gøre, såvel begrænset til enkeltforslag som mere sammenhængende. Jeg skal derfor ved denne lejlighed først komme ind på de områder, der ikke så direkte — nogle vil måske mene slet ikke, men det er ikke vores opfattelse — knytter sig til økonomien, og som der praktisk taget aldrig er lejlighed til at drøfte sammenhængende.

Uddannelsesområdet. Jeg har gennemgået den mappe, der indeholder alle de forslag på uddannelsesområdet, som er fremsat i denne samling. Det begyndte med regeringens forslag om at sætte RUC under administration. Så gik det ellers slag i slag: et konservativt forslag om at afvikle RUC, regeringsforslag om stramning af styrelsesloven, diverse bestræbelser for tilbagevenden til eksamener og karaktergivning af den mest bagstræveriske art, inddragelse af EFG-lønnen, inddragelse af støtten til Danske Studerendes Fællesråd, udhuling af Statens Uddannelsesstøtte, praktisk taget stop